

Paul Robbert

Crossing blues and songs (www.paulrobbert.com)

In 1990 eindigt de band Bad to the Bone na 10 jaar met een afscheidsconcert in Tivoli. Paul Robbert hangt zijn basgitaar aan de muur en stapt het bedrijfsleven in. In 1995 begint het muzikale hart weer te leven en Paul Robbert neemt samen met Ron Knoester het initiatief voor een nieuwe band genoemd: Billy the Kid. De samenwerking valt in 1996 weer uit elkaar en daarna stapt Paul Robbert over naar gitaar en zang. Eigen songs ontstaan en worden aangevuld met covers van blues- en songwriter-helden zoals Keb Mo, Robben Ford en John Hiatt.

Bootleg Blues Band

In 2000 komt het initiatief van deze band voort vanuit het Haagse kroegencircuit. Het akoestische trio The good The bad and The Ugly wordt met blues vrienden aangevuld en omgevormd tot een grote blues formatie die o.a. het Haagse Zeeheldenfestival aan doet met medewerking van de legende John Lagrand op mondharmonica en Boris van de Lek op sax. Deze band van kroeg maatjes bestaat nog steeds en treed af en toe op. Met Dave Millenaar naast Paul Robbert op gitaar bestaat deze band verder uit Winny Zwetsloot – zang, Marc Giordano- bass, Eduard Nijenhuis – drums, Thijs van Erve – mondharmonica.

Paul Robbert Band

In 2005 start de Paul Robbert Band. Deze band bestaat verder uit Clint Maraña - drums, Dan Simon - Bass, Vincent Janse - gitaar en Ado Schellekens - B3 Hammond. De band speelt in 2005 voor het eerst op enkele blues festivals met in het programma o.a. de Koen Wolters Band en Julian Sass.

Paul Robbert Trio

Omdat Paul Robbert naast het zwaardere elektrische gitaar werk ook het akoestische fingerpicking beheerst speelt Paul Robbert ook in kleinere formaties. Bijvoorbeeld met Clint Maraña op de cachon en Dan Simon op contrabas.

Lenny's Rumble

In 2006 heeft Paul Robbert het initiatief genomen voor het schrijven van songs voor zangeres Lenny Mesir. De nieuwe band Lenny's Rumble is hiervan het resultaat, zie ook www.lennysrumble.com

Nieuws

- In 2007 gaat Paul Robbert zich richten op nieuw singer/songwriter materiaal met multi instrumentalist Ron Woestenburg. Als duo zullen dit jaar try outs worden gepland.

Producties/Discografie:

1988	Bad To The Bone	Bad To The Bone studio Chippin Norton Engeland i.s.m. Mike Vernon
1990	Bad To The Bone	Black tears
1990	Bad To The Bone	Whirlwind On Fire studio ICP Brussel i.s.m. Mike Vernon
1992	Europa 1992	Verzamel CD
2003	Struinen door Den Haag	Track op Verzamel CD Haags songfestival
2003	Hagenaar of Hagenees	Track op Verzamel CD Haags songfestival
2005	DJS Bootleg sessie	Paul Robbert Band live CD

Texas, Delta en Originals, rechttoe rechtaan of slide, fingerpicking of ingetogen slowblues... Met al deze verschillende dingen gaat Ryan aan de slag om, in de geest van zijn grote voorbeelden zoals Lightnin' Hopkins, Son House of Fred McDowell, een conservator van de akoestische blues te zijn. Ook op zijn nieuwste cd, '13', staan (hoe raadt u het...) dertien akoestische, intense en ritmisch best wel complexe songs die op geen enkel moment aan emotie inboeten. Absolute favoriet op dit album is 'Burnin' (Like A Kerouac Coyote)', een up-tempo nummer waarin Ryan op zijn best is en een afsluiter van formaat. Het ene moment doet zijn stem denken aan Dr. John, dan klinkt het weer alsof Björn Berge een stukje komt meespelen. Maar hoe het ook lijkt, altijd is er die ingetogen steer, die passie waarmee hij met veel respect zijn muzikale voorgangers eert. De luisteraar zal tijdens het luisteren meer dan eens verstand staan van zijn technisch kunnen en alles wat hij doet, doet hij in de geest van de blues. Uiteraard is dit geen vernieuwende cd die voor veel openbaringen zal zorgen, maar met een prachtversie van Hopkins' 'Katie Mae' of een eigen nummer als 'Hanna & The Mambo Queen' ben ik er zeker van dat menig bluesliefhebber zal vallen voor de verhalende liedjes van Walker T. Ryan.

Recensent: Steven Verhoeven

Info: 13 / Vipertoons Label / VIP0501

Website: www.walkertrryan.com / **E-mail:** vjpers@teleport.com

[TOP](#)

Paul Robbert Band - "DJS Bootleg Session": Full-cd – NL

Had je mij op de man af gevraagd wie **Paul Robbert** is, dan was ik het antwoord schuldig gebleven. Blijkt dat hij vroeger bassist was bij Bad To the Bone, een Nederlandse bluesband waarbij Paul in 1990 is uitgestapt. Nu is hij er terug als zanger/gitarist met aan zijn zijde een schare fijne bluesmuzikanten. DJS Bootleg Session – hun eerste album – is een live registratie van een optreden (Juni 2005) op het jazzpodium DJS (Dordrecht, NL). Een heel verrassende opener op deze cd is 'My Little Magician'. Heel mooi opgebouwd, overtuigend gebracht en Paul die met heel veel gevoel zingt. Naar mijn mening is dit een sterk staaltje sing-songwriter materiaal. Een verdere luisterbeurt leert mij dat deze cd dus helemaal geen bluesalbum is in de strikte zin van het woord. Wie echter openstaat voor een cross-over tussen blues, jazz en funk zit wel goed. Typische songs in deze stijl zijn 'Lies' (J.J.Cale) en het zeventien minuten durende 'Hang With Me' (eigen nummer). Als zanger (bijv. in de slowblues 'Dangerous Mood') kan Paul mij niet altijd overtuigen, maar daar tegenover staat dat hij wel degelijk weet hoe om te gaan met gitaar. Verder zijn er nog 'Sloop Down Baby', een funky-bluesy nummer met heel wat swing. Het naar bluesrock neigende 'Troubles In My Mind' en 'Night On The Town', dat me sterk deed denken aan 'Knockin' On Heaven's Door'. Alles samen genomen een fijn album waarin heel wat plaats voor prachtige Hammond-lijnen (Ado Schellekens), geloofwaardig gitaarspel en andere muziekgenres dan alleen maar blues.

Recensent: Bobtje

Info: DJS Bootleg Session / Kruyff Producties / ***

Website: www.paulrobbert.com / **E-mail:** paul@paulrobbert.com

[TOP](#)

Sherman Robertson - "Guitar Man - Live": Full-cd – US

In 2003 had ik tijdens het Duitse Galdorf Bluesfest de eer voor het eerst kennis te maken met de uit Beaux Bridge, Louisiana, afkomstige bluesgigant **Sherman Robertson**. Deze man overdonderde mij compleet. Digna drie jaar en verschillende optredens later ben ik er fier op één van zijn trouwe fans te zijn. Sherman had al drie cd's uit, 'I'm the Man' ('94), 'Here and Now' ('96) en 'Going Back Home' ('98). Het was dus lang wachten tot een nieuw album het levenslicht zag, veel te lang als je het mij vraagt. Maar nu is er 'Guitar Man – Live', opgenomen tijdens de laatste editie (14 mei 2005) van het Kwadendamse Bluesfestival in Nederland. Op dit album laat hij zich begeleiden door zijn vaste tourband (toch voor Europa) the Bluesmove, afkomstig uit de UK. Je kan zonder meer stellen dat zowel 'Joos' Grudgings (keyboard, zang), John Moloney (bas, zang), evenals drummer Mike Hellier echt van wanten weten en heel professioneel zijn ingesteld. Dynamisme, enthousiasme en vooral heel veel hartstocht zijn zaken die je in Sherman's muziek terugvindt. Zijn warme, prachtige soulstem en zijn uitmuntende gitaarspel maken het plaatje volledig. Het begint al met het funky getrite 'Out Of Sight Out Of Mind', dat slechts een voorproefje is van zijn talent als bluesartiest. Want ook hemels mooi zijn twee eigen nummers: het explosieve 'Long Way From Home' waarbij het een volle zeven minuten genieten is en het funky 'Guitar Man' dat zijn capaciteiten als bluesgitarist goed laat uitkomen. Gewoonweg prachtig! Ook herbewerkte versies zoals het elf minuten durende 'Tin Pan Alley' (Curtis Jones) met weeral dat aangrijpend gitaarspel en de pakkende slowblues 'Make It Rain' waarin heel veel soul schuilt, zijn blijvers van formaat. Sherman Robertson (ook wel "the new kid from the old school" genoemd) heeft met zijn nieuwste creatie zonder twijfel een dijk van een cd.

(*) Hierbij mijn dank dat ik de foto's mocht aanleveren!

(*) De cd is ook te koop via: www.pedaal.nl/kwadendamme

Recensent: Bobtje

Info: Guitar Man – Live / Movin Music Records / MM01

Website: www.shermanrobertsonblues.com of www.movinmusic.co.uk

E-mail: mike@movinmusic.co.uk

[TOP](#)

Monster Mike Welch - "Cryin' Hey!": Full-cd – US

Ik was dus heel erg benieuwd naar dat **Monster** – precies nu voor staat. Na het bezoeken van de uitstekende site en de prima indruk van de digipack was het tijd om de cd te beluisteren. Deze bevat dertien songs waarvan er elf van eigen hand zijn. Het eerste nummer 'All The Love In the World' is een pure slowblues waarin mij meteen twee dingen opvallen. Allereerst het prachtige gitaargeluid dat met veel gevoel en power gespeeld wordt. Gooi daar nog eens de prima te pruimen stem overheen en ik wist acuut waar 'Monster' voor staat. 'Cryin' Hey!', tevens de titelsong is het tweede nummer op dit album. Dit is een langzame shuffle die door de drummer (Warren Grant) en bassist (Michael 'Mudcat' Ward) heerlijk 'hangend' en met een lekkere drive gespeeld wordt. Het snelle instrumentale 'Joaquin Riley' heeft ook zo'n fantastische drive, al loopt het tempo hier en daar niet gelijk. De grootste verrassing op deze cd vind ik de song 'Searching For An Angel' en dit door de perfect verslavend werkende drive. Over de

